

A Budapesti Kamaraszínház a Népszínház jogutódjaként jött létre 1990-ben. A rendszerváltás után az első pályázatot akkor még a Népszínházra írták ki. A kuratórium egyhangúlag Szűcs Miklós csapatát (Csizmadia Tibor főrendező, Böhm György irodalmi vezető és Megyeri László gazdasági igazgató) javasolta kinevezni. Először a Józsefvárosban játszottunk. Ezt a játszóhelyünket 1998-ben elcseréltük a Tivolira. Közben megvásároltunk, átalakítottunk és kialakítottunk két stúdiót és elsőként Magyarországon szponzori pénzekből (Ericsson, Shure) létrehoztunk két korszerű légkondicionált stúdiót. Három játszóhelyén a színház szezononként több mint 600 előadást tartott. Szinte az első perctől kezdve a színház sikert-sikerre halmozott. A közönség, a hazai- és a nemzetközi szakma és a kritika igen nagyra értékelte munkánkat.

Az első periódust követően Ruszt József lett a színház főrendezője és az Ő művészi munkája, rendezései határozták meg a 90-es éveket. Ezután Alföldi Róbert hét sikeres rendezése következett, ezt egy Tordy Géza korszak, majd Sopsits Árpád jelentős rendezései követték. Nagysikerű művészi előadásokat rendezett színházunkban Valló Péter, Csiszár Imre, Almási Tóth András és még sokan mások. A színház bezárásáig 228 bemutatót tartott a színház. 90 rendező fordult meg az évek során. 65 magyar darabot mutattunk be, amelyből 34 ősbemutató volt. Bejártuk egész Európát, több országban többször is voltunk, mint pld. Ausztriában és Spanyolországban. De sikereket arattunk a tengerentúlon az Egyesült Államokban és Kanadában és nagy sikerrel szerepeltünk Izraelben is. 2005-ig 35 alkalommal jártunk külföldön. Szarajevóban pld. a háború után első alkalommal megrendezett színházi fesztiválon, ahová 60 együttest hívtak meg, elhoztuk a fődíjat. De Nagydíjat nyertünk Romániában is. Az utolsó években anyagi okok miatt több meghívásnak nem tudtunk eleget tenni.

A több mint két évtized alatt a színház fizetőnézőinek száma soha nem volt kevesebb mint 97%. Volt olyan előadásunk is pld. a Velencei kalmár, amelyre a jegyüzérek árulták a jegyeket.

Nagyon sok előadásunk meghaladta a 100-as szériát. A teljesség igénye nélkül néhány előadás: Leonce és Léna, (ez volt Eszenyi Enikő első rendezése), a legendás Forgószínpad az 55 év után hazalátogató Perczel Zitával, Lukács Margittal, Mensáros Lászlóval és Pártos Erzsivel a főszerepben, a Színházcsináló Sinkó László szenzációs alakításával, a Három magas nő és az Öreg hölgy látogatása Psota Irén felejthetetlen alakításaival. Spiró György Honderűje szintén sztárszereposztással került bemutatásra. (Töröcsik Mari, Sinkó László, Haumann Péter, Gera Zoltán, Ujvári Zoltán), a Morus-ban Eperjes Károly remekelt. A sort folytathatnánk a Cigánykerékkel, a Faunna, a Vértestvérekkel, a Piaffal, a Bumbury-val (Gábor Miklós szenzációs rendezése volt), hogy csak a legsikerültebbeket említsük a Józsefvárosi előadások közül. A két stúdióban a már említett Leonce és Léna és a Színházcsináló, a II. Edward, az Othello, az Alku, a Sirály, a Hajlam, a Rose, a Szappanopera, a Haramiák, a Bűn és bűnhődés, a Sóska sültkrumpli, Emberbarát, Kvartett, Egy örült naplója, Árpádház, Caligula, Tangó, a Csábítás művészete, Lefelé a hegyről, Harold és Maude, valamint Sándor György önálló estjei. A Tivoliban olyan színháztörténeti előadások születtek mint a Velencei kalmár, az Öreg hölgy látogatása, a Honderű, a Vágy villamosa, az Amerikai Elektra, Machbet, Morus, Liliom, Faustus.

A színház művészei a legkülönbözőbb kitüntetésekben, díjakban részesültek. A bezárást megelőző öt évben pld. öt Kossuth-díjat kaptak.

A 15 éves és a 20 éves jubileumra két gyönyörű album készült Szebeni András fotóművész képeivel. Az elsőt Forgách András, a másodikat Sóvári Zsuzsa szerkesztette. A 15 éves jubileumra készült album a 2005. évi szép könyvek pályázatán díjat nyert.

2012. májusában a színház bezárásának hónapjában 8 olyan előadás volt a színház repertoárján, amelyek 5-13 éve műsoron voltak. Ezek mindegyike 100, 200 és volt olyan ami több mint 300 alkalommal került műsorra az elmúlt évek során.

Végül meg kell említeni a Közművelődési Pódiumot, amely Csongrádi Mária vezetésével több évtizeden keresztül elsősorban a szakközépiskolákban tartott irodalomórákat, az utóbbi évtizedben inkább a szenvedélybetegségekről (alkoholizmus, drog). E fontos előadás száma szezononként 150-170 volt.

Szűcs Miklós